

**PARLEMENTAIRE ASSEMBLEE
VAN DE
RAAD VAN EUROPA**

—

BELGISCHE DELEGATIE

—

**Vergadering van de Permanente Commissie
van de Parlementaire Assemblée van de Raad van Europa
Parijs, 7 maart 2014**

De Permanente Commissie(*) van de Parlementaire Assemblée van de Raad van Europa vergaderde op vrijdag 7 maart 2014 in de *Assemblée nationale*, op uitnodiging van de Franse delegatie bij de Parlementaire Assemblée van de Raad van Europa.

Tijdens haar vergadering heeft de Permanente Commissie, namens de Assemblée, volgende teksten aangenomen:

- Het verhogen van de melding van seksueel geweld op kinderen (Resolutie 1980)
- Bedreigd erfgoed in Europa (Resolutie 1981 en aanbeveling 2038)
- Het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens: de noodzaak van een betere opleiding bestemd voor rechtsprofessionelen (Resolutie 1982 en aanbeveling 2039)

Senator Ph. Mahoux, voorzitter van de Belgische delegatie bij de Parlementaire Assemblée van de Raad van Europa heeft aan de vergadering deelgenomen.

* * * * *

Actualiteitsdebat over “De politieke crisis in Oekraïne”

Na afloop van het actualiteitsdebat over “De politieke crisis in Oekraïne” heeft de Permanente Commissie, namens de Assemblée, volgende verklaring goedgekeurd:

“Tijdens haar vergadering van vandaag in Parijs heeft de Permanente Commissie van de Parlementaire Assemblée van de Raad van Europa te kennen gegeven dat zij volledig achter de territoriale integriteit en nationale eenheid van Oekraïne staat en dat zij resoluut de schending van de Oekraïense soevereiniteit en territoriale integriteit door Rusland veroordeelt.

(*) De Permanente Commissie is samengesteld uit het Bureau (de voorzitter van de Parlementaire Assemblée, de 20 ondervoorzitters, de voorzitters van de vijf politieke fracties en de commissievoorzitters) en de voorzitters van de nationale delegaties. Gewoonlijk vergadert zij ten minste tweemaal per jaar en heeft zij als belangrijkste opdracht te handelen in naam van de Parlementaire Assemblée wanneer die laatste niet in zitting is.

Het optreden van de Russische strijdkrachten op de Krim, alsook de expliciete dreiging met militaire acties in de rest van Oekraïne, vormen een rechtstreekse schending van het internationaal recht, meer bepaald van het Handvest van de Verenigde Naties, de Eindverklaring van Helsinki van de OVSE en de Statuten van de Raad van Europa, alsook van de verbintenissen die Rusland aangegaan is bij haar toetreding tot de Raad van Europa.

De Permanente Commissie is zeer misnoegd door de toestemming die de Federatieraad aan de Russische President verleende voor een militaire tussenkomst op de Krim. Zij betreurt de verklaringen van de twee Kamers van het Russische Parlement die hun steun toezegden aan de oproep tot separatisme en afscheiding in een regio waar reeds veel spanningen zijn.

De Assemblee staat volledig achter de nieuwe legale overheid in Kiev en is tevreden met de omzichtigheid waarmee zij tewerk gaat. Zij roept de nieuwe overheid op om zich te onthouden van elke actie of uitspraak die de samenleving in Oekraïne zouden kunnen verdelen en een inbreuk vormen op de nationale eenheid.

Om de nationale eenheid te verstevigen en de democratische ontwikkeling van het land te bevorderen, is het nu van belang om zo snel mogelijk een nieuwe Grondwet aan te nemen die beantwoordt aan de normen van de Raad van Europa, alsook om vervroegde presidentsverkiezingen uit te schrijven, gevolgd door wetgevende verkiezingen van zodra de situatie in het land dat mogelijk maakt.

De Assemblee is klaar om de overheden in Oekraïne, en vooral de Verkhovna Rada (*het parlement*) bij te staan.”

In zijn tussenkomst tijdens het actualiteitsdebat heeft *senator Ph. Mahoux* eraan herinnerd dat er in Kiev 80 personen vermoord werden in opdracht van degenen die aan de macht waren. Hij beklemtoont dat het evident is dat geen enkel land het recht heeft de territoriale integriteit van een ander land te bedreigen. Bovendien heeft in België de eerste maatregel die de nieuwe Regering uitvaardigde, namelijk het verbod om de Russische taal te gebruiken, voor de nodige beroering gezorgd. Spreker is ook verontrust over het eventuele gebruik van nucleaire wapens mocht de crisis nog verergeren.

* * * * *

Toespraak van de h. Thorbjørn Jagland, Secretaris-generaal van de Raad van Europa

De Secretaris-generaal wees eerst en vooral op de noodzaak van de Organisatie om haar monitoringsysteem te verstevigen. De huidige politieke toestand in Europa heeft enkele zwaktes van het systeem aan het licht gebracht. De Raad van Europa heeft waarden, normen en instrumenten die toegepast moeten worden. Wat de toestand in Oekraïne betreft, zal hij aan de Commissie van Venetië (*“De Europese Commissie voor democratie door recht”*) een advies vragen inzake de wettelijkheid van het “referendum” op de Krim.

De Raad van Europe beschikt ook over de nodige instrumenten om bij te dragen tot de uitwerking van een Kieswetboek en een Grondwetsherziening. In de huidige situatie is het van groot belang dat de Raad van Europa verdragen heeft die voor alle verdragsstaten afdwingbaar zijn.

De Secretaris-generaal vermeldt bovendien dat hij volop bezig is een verslag op te stellen over de situatie van de mensenrechten in Europa, dat zal voorgesteld worden tijdens de ministeriële vergadering in Wenen. In dat verslag geeft hij ook zijn visie weer op het nieuwe monitoringsysteem en heeft hij het verder over de toekomst van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens en de noodzaak om de arresten van het Hof sneller uit te voeren te leggen.

* * * * *

Gedachtewisseling met de h. Ranko Krivokapić, Voorzitter van de Parlementaire Assemblee van de Organisatie voor Veiligheid en Samenwerking in Europa (OVSE)

De h. Krivokapić wees erop dat hij het gemeenschappelijke doel van de OVSE en de Raad van Europa, namelijk het waarborgen van de vrede en de veiligheid in Europa, nooit als een abstracte onderneming gezien heeft. De opbouw van democratie en de bescherming van de mensenrechten zijn opdrachten waaraan nooit een einde komt. Een van de grote troeven van de internationale parlementaire organen is dat zij een forum vormen waar de problemen besproken kunnen worden en waar er vooruitgang geboekt kan worden.

Voor wat betreft het parlementaire toezicht, waarbij hij erop wees dat in de “oude” Europese democratieën die controle meer en meer ondermijnd wordt door systemen gericht op veiligheid, die, onder het mom van de strijd tegen het terrorisme, een potentiële bedreiging vormen van de fundamentele vrijheden. Tezelfdertijd voeden de economische crisissen intolerantie en xenofobie, hetgeen het wantrouwen van de burgers en de ontwikkeling van extreem rechtse politieke partijen in de hand werkt. In de ontluikende Europese democratieën is er dan weer nood aan een electorale hervorming en de uitwerking van een onafhankelijke magistratuur en een vrije en dynamische pers. De OVSE en de Raad van Europa moeten waakzaam blijven op het vlak van de vele uitdagingen die de verwezenlijkingen uit het verleden bedreigen en die de opbouw van een stabiel, vreedzaam en vrij Europa ondermijnen.

De h. Krivokapić is verder tevreden met de vruchtbare samenwerking inzake de opvolging van verkiezingen. De integriteit van de activiteiten inzake verkiezingswaarnemingen is van essentieel belang en moet dan ook behouden blijven.

De h. Krivokapić besluit door erop te wijzen dat er op vele vlakken een wederzijdse samenwerking tot stand werd gebracht, maar dat er nog nieuwe mogelijkheden voor verdere samenwerking aangeboord moeten worden.

* * * * *

Het verhogen van de melding van seksueel geweld op kinderen (Resolutie 1980)

De Assemblee herinnert eraan dat het superieure belang van het kind voorop moet staan bij alle maatregelen betreffende de veiligheid en het welzijn van kinderen.

De aangifte van vermoedens van misbruik op kinderen kan, naar gelang de wetgeving, verplicht dan wel facultatief zijn. Op het vlak van bescherming van kinderen tegen misbruik, meent de Assemblee dat geen van beide systemen efficiënter is dan het andere. Wel is het zo dat de niet-aangifte de gemeenschappelijke uitdaging van de twee systemen is, vermits vele gevallen van misbruik op kinderen, waaronder ook seksueel misbruik, verzwegen blijven ofwel omdat ze niet worden opgemerkt, ofwel omdat ze wel opgemerkt maar niet aangegeven worden.

Om het aantal meldingen van vermoedens van seksueel misbruik op kinderen te verhogen, is het van cruciaal belang het brede publiek ter zake te sensibiliseren via informatiecampagnes. Verder moeten de beroepsmensen die met kinderen werken moeten, zowel tijdens hun opleiding als tijdens hun beroepsloopbaan, de mogelijkheden worden geboden om slachtoffers van seksueel misbruik op te sporen en op degelijke wijze bij te staan. De beroepsmensen zouden ook regels moeten uitwerken voor de meldingsprocedure in geval van vermoeden van seksueel misbruik op kinderen.

Bovendien moeten ook de oorzaken worden aangepakt waarom er geen aangifte gebeurt, door het vertrouwen in het systeem voor de kindbescherming te verhogen via onderzoeken die efficiënter en kindvriendelijker zijn. Tot slot moet de juridische bescherming gewaarborgd worden voor mensen die te goeder trouw aangifte doen van vermoedens van seksueel misbruik op kinderen, meer bepaald door beperkingen op het beroepsgeheim in te voeren.

In zijn tussenkomst deed *Senator Mahoux*, zelf arts van opleiding, opmerken dat het soms moeilijk is voor de geneesheren om te kiezen tussen het beroepsgeheim en de aangifte van misbruiken. In geval van seksueel misbruik op kinderen, is hij het er evenwel categoriek over eens dat die keuze zich niet kan stellen, vermits het van fundamenteel belang is om de zwakkeren te beschermen.

* * * * *

Bedreigd erfgoed in Europa (Resolutie 1981 en aanbeveling 2038)

De Assemblee vertrekt van de vaststelling dat in heel Europa erfgoedsites meer en meer bedreigd worden. Hun onderhoud lijdt enorm onder de besparingsmaatregelen die het gevolg zijn van de recente financiële crisis. Ook West-Europa ontsnapt niet aan die tendens. Het behoud van dergelijke sites kan nochtans een interessante economische en sociale weerslag hebben, in de mate dat het bijdraagt tot de ontwikkeling van het toerisme, de heropleving van gemeenschappen en de sensibilisering van jonge generaties voor hun geschiedenis en cultuur.

In haar resolutie wijst de Assemblee erop dat erfgoedbehoud de uitwerking vereist van transversale strategieën en een coherent beleid op lange termijn, waarbij niet alleen rekening wordt gehouden met de kosten van de projecten die voor behoud in aanmerking komen, maar ook met hun relevante bijdrage tot de economische en sociale ontwikkeling.

De Assemblee roept de Lidstaten op tot ratificatie van het Faro-Verdrag, het verdrag van de Raad van Europa dat de beginselen en de richtlijnen op dat vlak uitstippelt. Zij vraagt ook om nationale enquêtes te verrichten om bedreigd erfgoed op te sporen en actieprioriteiten vast te leggen, alsook om financiële incentives uit te werken voor de behouds- en renovatieprojecten, bijvoorbeeld door belastingverminderingen, leningen aan gunstige voorwaarden en andere aansporende maatregelen.

Tot slot meent de Assemblee dat er meer samenwerking en samenhang zou moeten zijn tussen de acties van de Raad van Europa, de Europese Unie en de UNESCO, met het oog op de uitwerking van regionale strategieën en van bepaalde proefprojecten die rekening houden met de Europese beleidsdoelstellingen.

* * * * *

Het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens: de noodzaak van een betere opleiding bestemd voor rechtsprofessionelen (Resolutie1982 en aanbeveling 2039)

De Assemblee drukt op het belang van een degelijke opleiding voor rechtsprofessionelen op het vlak van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens, zoals geïnterpreteerd door de jurisprudentie van het Europese Hof voor de Rechten van de Mens. Dergelijke opleiding vereist uiteraard dat de rechtsspraak van het Hof voor de rechtsprofessionelen in elke Verdragsstaat toegankelijk is in een taal die zij begrijpen.

De Assemblee meent dat het Europese Opleidingsprogramma inzake mensenrechten bestemd voor rechtsprofessionelen, het “HELP-Programma”, voldoet aan de vraag om bijstand te verlenen inzake de opleiding over het Verdrag.

Het HELP-Programma heeft niet tot doel initiatieven te vervangen die reeds werden genomen door gespecialiseerde opleidingsorganismen in elke Lidstaat, maar wil de opleidingstaak vergemakkelijken, bijvoorbeeld door de uitwerking van pedagogisch materiaal.

De Assemblee nodigt de Lidstaten dan ook uit om hun opleiding inzake het Verdrag voor de rechtsprofessionelen te verbeteren, met name door ervoor te zorgen dat het Verdrag en de rechtsspraak opgenomen worden in de basis- en de aanvullende opleiding die zij krijgen en door, in de mate van het mogelijke, een vertaling van de rechtsspraak van het Hof ter beschikking te stellen in de nationale taal (talen).

In haar aanbeveling nodigt de Assemblee het Ministercomité uit ervoor te zorgen dat er voldoende fondsen worden toegekend aan het HELP-Programma zodat het op doeltreffende wijze zijn opdracht kan vervullen.

* * * * *